

1847-06-30

AFSENDER

Jensen

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Vildslev

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 14 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Jensen takker for portrættet af den afdøde søn.

TRANSSKRIFTION

S: T

Hr Landskabsmaler Skovgaard
Kjøbenhavn

Vildsted 30 Juni 1847

Kjære Ven!

Modtag min og min Kones oprigtigste Tak for Deres Beredvillighed til at opfylde min Anmodning; vi gjenkjender saa ganske den kjære Afdødes Træk. Ogsaa for Løftet om maaske at besøge os med Tiden takker vi Dem; gid det maatte blive realiseret, saa snart [?De] kan, at tale med gamle Venner er nu Vederqvægelse under [vore] [Overstreget:?] Forhold, som mildner mangent Onde. De er forandret? Ja vel, det kan jeg jo vel nok forestille mig; imidlertid haaber jeg dog, at de holder fast ved Deres jævne, gode Humeur, et uerstatteligt Gode. – Min Kone skranter fremdeles - hun havde nylig et meget heftigt Anfald af sit Onde – , det er min daglige Bekymring; Gud lade den snart formindskes! Vender hendes Sundhed igjen tilbage, da vil man ret paaskjønne,

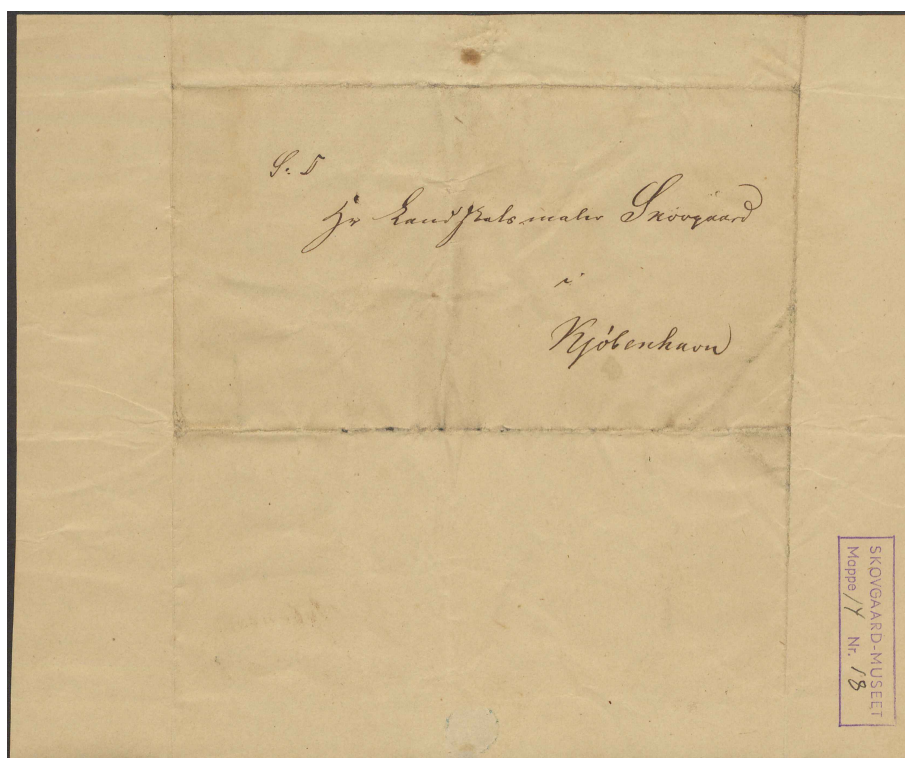
●2●

hvad Helbred er for et Gode: Tidligere glemte vi det – jeg idetmindste – maaske af og til. Med min Søster sendes disse Linier: nu er den Glæde forbi, at see hende hos os; Om kort Tid reiser min Kones Broder ligeledes - saa ere vi igjen ene dog vi føle Ensomheden der i Begyndelsen dobbelt, især med de nærværende triste Udsigter i den første Fremtid, i hvilken vi ikke tør vente min Kones Helbredelse. Om nogen Erstatning for tidligere Venskabsforbindelser kan her [just] ikke være Tale; med Aarene bliver sligt overhovedet stedse vandskeligere. Hvem der kunde vende tilbage til Sjælland, endnu før de gamle Forhold ere brudte!

Maa jeg bede Dem hilse Deres Moder mange Gange og takke hende for hendes Brev; ilige maade Hilsen til Jfr. Broe. Endnu engang: glem ikke Vildsted, hvis De gjør en Jyllandsreise. Lev vel, som vi Alle af Hjertet ønsker Dem det.

Deres heng.

Jensen

Videvad 30 Juni 1841.

Kjære Ann:

Modtag min og min Kones ærværdigste Brev
for deres Venlighed og at oplyste min
Anmodning, og gjenskjendte saa ganske den
hvor Opholdssted. Offentlig for Løst og
maaske at besøge os med etent kaldet ni
dem; gid det maatte blive realiseret, saa
sikkert jeg kan, at det med gamle Mennesker
er en Natursygdom, i det ^{nu} ~~nu~~ Sognd,
samt vilde mange andre. Det er
formentlig: ja med, det skal og især for,
skilte mig, imidlertid ja det er dog, at de
jeder fast ved deres jern, gode Jern,
at i det mindste gode. - Min kone og jeg,
der formentlig - Gid fast og lig at med
god festlig Anfald af sit Omd, - det er
min daglige Dagsorden; Gid lad den
sikkert formentlig! Alene med den
selv ingen tilbage, da vil man nok være

Godt Juletid os for et godt, tilligt og glædeligt
ni det - og indvindinger - maa end af og til.
Med min Kjøper kunde store Lønner, og er
den Glæde forbi, at jeg sendt for os, og har
et vist min Lønne Andre ligelidende - for
og vi igen med og vi føle Lønner betale
det i Dignitet og Løbet, især med de nye
nære og vist indsigter i den første Lønnetid,
i juletid og ikke for nogle min Lønne Jule
betale. Om nogen Lønning for sig, lige
lige Lønner forbi betale kan jeg (ikke) være
være, med Lønner mindre og Lønner os
med sig selv maa være god. Jeg er det Lønnet
med sig selv og Juletid, og det for de gamle
for god og betale!

Men jeg betale dem at jeg er den
Andre maa være god og betale sendt for
sendt den, især og andre Juletid og
for den. Lønner og Lønner; glæde
den Lønner, og det er god og Juletid,
den. Den med! for med, for med
af Juletid og den med.

Den med

Juletid